

[S. Munk.]

munen en Nedsættelse i Udligningstilsvaret. Det maa dog mene, at en Del af denne Nedsættelse, der indrømmes Gentofte, maa afvikles gennem den 10 Aars Periode, indén for hvilken Gentoftes Overgang til de københavnske Beskatningsregler skal finde Sted.

Lovforslaget gaar da ud paa Udligning af Bæreevnen samt en Voldgift angaaende de tekniske Spørgsmaal. De første 4 Paragraffer omhandler Udligningen mellem København og Frederiksberg og de næste 5 Paragraffer Udligningen mellem København og Gentofte. §§ 10 og 11 giver Regler for Afregning mellem Kommunerne, og endelig omfatter de sidste Paragraffer, §§ 12—14, det tekniske Samarbejde og den Voldgiftsret, der skal nedsættes til at demme Kommunerne imellem.

Den højtærede Indenrigsminister har altsaa fulgt Kravet om, at Udligningen først sker mellem København og Frederiksberg og dernæst mellem København og Gentofte, og hertil har jeg intet at bemærke. Derimod maa jeg beklage, at Udligningen af de sociale Udgifter er strøget af Hensyn til et Ønske fra Frederiksberg Kommune. Denne Bestemmelse var en Sikkerhedsventil, som København maatte lægge megen Vægt paa, og jeg gør opmærksom paa, at Københavns Kommune paa dette Omraade har vist en meget stor Hensyntagen, idet man i Forvejen var gaaet med til, at kun to Trediedele af de sociale Udgifter skulde udlignes paa den Maade.

Gentofte Kommune er der efter min Mening vist meget vidtgaende Hensyn. Der vil, synes jeg, i det kommende Udvalg være god Anledning til at overveje, om den i Lovforslaget fastsatte Dekort ikke bør sættes noget lavere, end Lovforslaget giver Udtryk for. Det maa nemlig erindres, at de 22 pCt.s Nedsættelse beregnes ikke blot af det egentlige Udligningstilsvaret, men ogsaa af det Beløb, som træder i Stedet for Erhvervsskatten. Udligningstilsvaret reduceredes herved fra 5,2 helt ned til 2,9 Mill. Kr., altsaa med 2,3 Mill. Kr. eller i Virkeligheden med 44 pCt. i Forhold til Gentofteudvalgets Beregning, altsaa en meget omfattende Nedsættelse og Lettelse, og derfor maa det være berettiget at sige, at der er taget meget vidtgaende Hensyn til Gentofte Kommune i denne Forbindelse.

Jeg er ganske enig med den højtærede Indenrigsminister i, at Tabellen i Tillæg A. Sp. 3971 selvfølgelig kun kan være af vejledende Art med Hensyn til de forskellige Kommuner Skattebehov. Naar man nu

ser paa denne Beregning, skulde Københavns Skat efter Udligningsforslagets Gennemførelse fremdeles ligge mellem 17 og 20 pCt. over de to andre Kommuner, men man maa regne med en større Forskel, da København som ogsaa udtalt af Ministeren nødvendigvis maa genoptage de Konsolideringsbestrebelse, som de sidste Aars Kriseforhold i nogen Grad kan siges at have afbrudt.

Flertallet i Frederiksberg Kommunalbestyrelse har som bekendt afgivet en længere Erklæring som Svar paa Ministerens Anmodning om en Udtalelse vedrørende Kommissionens Betænkning. Med mange Ord søger man at forklare, hvor unødvendig en økonomisk Udligning er, og man peger paa, at det vilde være mere naturligt at søge oprettet et saakaldt Kommuneforbund mellem København og alle de op til Byen København grænsende Kommuner. Hele Erklæringens Indhold er et talende Vidnesbyrd om, hvor lidt det konservative Flertal har forstaaet af Udviklingen, og kan kun betragtes som et Forsøg paa det længst mulige at bevare alle de Fordele, det ved Forholdenes Udvikling nu engang har erhvervet. Nu som ved tidligere Forhandlinger, som har været ført de to Kommuner imellem, søger de at forhale Sagen, og de Udveje, de peger paa her i Udtalelsen, er alle sammen gamle Kendinge, der tidligere har været drøftet, men aldrig har kunnet realiseres paa Grund af Uvilje navnlig fra Frederiksberg Kommunalbestyrelses Side. Det er efter min Mening ikke noget smukt Træk, men tværtimod et Bevis paa en fuldkommen Mangel paa Solidaritetsfølelse over for det fælles Bysamfund og navnlig da den fattigste Befolkningsdel, naar man fremdeles forsøger som her at skyde Spørgsmaalet ud i en uvis Fremtid. Det viser Konservatismens sande Karakter, nemlig Ønsket om det længst mulige at søge bevaret de Fordele, de mest velhavende har opnaaet, kun fordi det hidtil har været umuligt ad Lovgivningens Vej at gennemføre en fornuftig Ordning af de kommunale Forhold i Storkøbenhavn. Her over for er der Grund til stærkt at fremhæve det frederiksbergske Mindretals Forstaaelse af Sagen. Mindretallet viser i sin Erklæring, at det saa udmærket forstaaer Faren ved fremdeles at modsætte sig en rimelig økonomisk Udligning. Hvis man bevarer Frederiksbergs Selvstændighed, er der kun Udligningsvejen at gaa. Følger man ikke denne Vej ved den nu givne Anledning og gennemfører dette Lovforslag, vil den rationelle Løsning, Indlemmelse af Frederiksberg og derefter Udligning mellem det sammenslut-